

ת"פ 24636/08/15 - מדינת ישראל נגד אפרת שירותי גז בע"מ, יוסף קינן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 24636-08-15 מדינת ישראל נ' אפרת שירותי גז
בע"מ ואח'
במאחד עם:
ת"פ 57328-11-12 מדינת ישראל נ' אפרת שירותי גז
בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת דניאלה שריזלי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אפרת שירותי גז בע"מ
2. יוסף קינן (עציר)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד שפין גרוס, עו"ד גדנקן

ב"כ הנאשמים - עו"ד יוסי ברוך

הנאשם 2 הובא על-ידי שב"ס

גזר דין

עובדות הרקע וההליכים הפליליים

1. עומדים לדין הנאשמת 1, חברה פרטית שעיסוקה במתן שירותים ובביצוע פרויקטים בתחום הגז ברחבי הארץ לסוכנויות חברת הגז "פזגז" (להלן: הנאשמת), ומנהלה יוסף קינן, הנאשם 2 (להלן: "הנאשם"). הנאשמת רשומה הייתה כעוסק מורשה לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ), ומחויבת הייתה בניהול פנקסים ורשומות בצורה ובדרך הקבועות בחוק מע"מ, בפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס עמוד 1

הכנסה) ובתקנות שהותקנו על פיהם, וחייבת הייתה בדיווח תקופתי לרשויות מע"מ. בכתבי האישום שהגישה, מייחסת המאשימה לנאשמים עבירות שעברו לפי חוק מע"מ ולפי פקודת מס הכנסה.

2. ראשון בין כתבי האישום - ת"פ 57328-11-12 - שהוגש בשלהי שנת 2012, ועניינו עבירות לפי חוק מע"מ. הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום ונשמעו הראיות. בעיצומה של פרשת ההגנה, בתאריך 12.8.15, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון (במ/1, להלן: ההסדר).

3. בתנאי ההסדר מספר נדבכים:

כתב האישום בת"פ 57328-11-12 תוקן בשנית והוגש בהסכמה. הנאשם הודה בשמו ובשם הנאשמת בעובדות כתב האישום המתוקן, והם הורשעו בעבירות המיוחסות להם בו.

בנוסף, הוגש במסגרת ההסדר כתב אישום שהוכן במשותף בידי מע"מ ת"א 3 ופרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) - ת"פ 24636-08-15 - שעניינו עבירות שעברו שני הנאשמים לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה.

הנאשמים ביקשו לצרף להודייתם את כתב האישום הנוסף. הם הורשעו גם בעבירות דנן (הכרעת הדין מיום 12.8.15).

בהסדר מוצגת מסגרת עונשית מוסכמת על הצדדים שרכיביה, ביחס לנאשם מאסר בפועל לתקופה של 25 חודשי מאסר בפועל ברף תחתון (כעתירת ההגנה) ו-30 חודשי מאסר בפועל ברף העליון (כעתירת המאשימה), ורכיבים עונשיים נוספים של מאסר על תנאי וקנס כספי ששיעורם נתון לשיקול דעתו של בית המשפט. ביחס לנאשמת הוסכם כי ייגזר קנס כספי על פי שיקול דעתו של בית המשפט.

האישומים

4. בכתב האישום נשוא ת"פ 57329-11-12 שלושה אישומים.

באישום הראשון נאמר, כי בתקופה שבין החודשים דצמבר 2006 ויוני 2011 כללו הנאשמים שלא כדין בספרי החשבונות של הנאשמת חשבונות מזויפות שמסרו לנאשמים 7 ספקים, והם: "אדם ידיב", "כלבו גז", "ס.ס. ג'ודה", "פרנק מרק", "ש.א. מירון", "משתלת הגן הקסום" ו"שאשו אליהו" (להלן באישום זה: החשבונות המזויפות). הזיוף בחשבונות התבטא בכך שסכומיהן וסכומי המע"מ בחשבונות המזויפות, גבוהים היו בסך 1,892,326 ₪ מסכומי המע"מ שרשומים היו בחשבונות המקור בספרי הספקים הנ"ל. בתקופה הנזכרת קיזזו אפוא הנאשמים בכזב בדו"חות התקופתיים שהגישו למע"מ מס תשומות ביתר בסך 1,892,326 ₪.

המאשימה מייחסת לנאשמים באישום זה את העבירות הבאות:

עמוד 2

שימוש בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - 73 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ;

ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כנדרש בסעיף 38 לחוק מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מס כדין - 73 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ;

הכנה וניהול של פנקסי חשבונות כוזבים, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - 5 עבירות לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ;

מסירת דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - 42 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ.

העבירות מיוחסות לנאשם מכוח סעיף 119 לחוק מע"מ.

האישום השני עניינו בחשבונית מס אחת (מס' 3595) שהוציאו הנאשמים בתאריך 30.4.2010 ללקוחם א.שאשו נכסים ובנין בע"מ, בסכום של 70,000 ₪ והמס הגלום בה הוא בסך 11,200 ₪. לטענת המאשימה, רשמו הנאשמים בכזב בספרי הנאשמת את סכום החשבונית כ-7,000 ₪, וסכום המע"מ הגלום בה - בסך 1,120 ₪, סכומים כוזבים שכללו הנאשמים בדו"ח התקופתי לחודש אפריל 2010, אותו הגישו למע"מ, ובכך השמיטו מס לתשלום בסך 9080 ₪.

המאשימה מייחסת לנאשמים באישום זה את העבירות הבאות:

שימוש בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ;

מסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ;

ניהול פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

העבירות מיוחסות לנאשם מכוח סעיף 119 לחוק מע"מ.

באישום השלישי נאמר, כי בתקופה שבין החודשים דצמבר 2007 ופברואר 2011 הוציאו הנאשמים 13 חשבוניות מס לפזגז השרון בע"מ, וקיבלו בתמורה את סכומי החשבוניות, לרבות, המע"מ הגלום בהן. אולם, בדוחות התקופתיים הרלוונטיים שהגישו לרשויות מע"מ לא דיווחו הנאשמים על החשבוניות ולא שילמו את המס המגיע בסך 138,610 ₪. מכאן, טענת המאשימה, כי 7 הדו"חות שהגישו הנאשמים בתקופה הרלוונטית היו דו"חות כוזבים.

המאשימה מייחסת לנאשמים באישום השלישי את העבירות הבאות:

מסירת דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - 7 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ;

הוצאת חשבוניות מס מבלי ששולם המס הגלום בהן - 13 עבירות לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מע"מ.

העבירות מיוחסות לנאשם מכוח סעיף 119 לחוק מע"מ.

5. בכתב האישום נשוא ת"פ 24636-08-15 שני אישומים.

באישום הראשון נאמר, כי בתקופת החודשים יולי 2011 ואוגוסט 2012 כללו הנאשמים בכזב ושלא כדין בספרי החשבונות של הנאשמת 17 חשבוניות מס שנחזו להיראות כאילו הוצאו בידי הספקים - "המשפצים", "משלוחים ועבודות עפר", "בנקל חנוך", "יאיר כהן", "ח.י. עבודות בניה", "שיפוצים ובניה הובלות ומשלוחים", אשר סכומן הכולל 4,120,517 ₪, והמע"מ הגלום בהן שיעורו 568,347 ₪. אולם, החשבוניות לא הוצאו בידי הספקים האמורים, ולא היו עסקאות אמת בבסיסן, ועל כן, החשבוניות הן פיקטיביות (להלן באישום זה: החשבוניות הפיקטיביות, והן מפורטות בנספח א' לכתב האישום). המאשימה טוענת, כי הנאשמים כללו שלא כדין את החשבוניות הפיקטיביות שבנספח א' בספרי הנאשמת, וכי בדו"חות התקופתיים שהגישו לרשויות מע"מ הם ניכו בכזב את התשלומים מבלי שהיו בידיהם חשבוניות כדין, ועל כן, היו הדיווחים למע"מ דיווחים כוזבים שמטרתם להתחמק מתשלום המס המגיע, בשיעור 568,347 ₪.

המאשימה מייחסת לנאשמים באישום זה את העבירות הבאות:

שימוש בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - 17 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ;

ניכוי מס תשלומים מבלי שהיה לגביו מסמך כנדרש בסעיף 38 לחוק מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מס כדין - 17 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ;

מסירת דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - 13 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ.

באישום השני נאמר, כי בשנות המס 2011 ו-2012 כללו הנאשמים שלא כדין בספרי החשבונות של הנאשמת 16 חשבוניות פיקטיביות (מאלה שנזכרו באישום הראשון), שלא היו עסקאות אמיתיות בבסיסן: 8 מהחשבוניות (המפורטות בנספח ב' לכתב האישום) שסכומן הכולל 1,369,016 ₪ נרשמו שלא כדין כהוצאות בספרי הנאשמת בשנת 2011; 8 מהחשבוניות (המפורטות בנספח ג' לכתב האישום) שסכומן הכולל 2,307,901 ₪ נרשמו שלא כדין כהוצאות בספרי הנאשמת בשנת 2012.

בעשותם כמתואר בעובדות דלעיל, טוענת המאשימה, ניהלו הנאשמים בשנות המס האמורות ספרי חשבונות כוזבים, והשתמשו במרמה, ערמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום המס המגיע לפקיד השומה.

המאשימה מייחסת לנאשמים באישום זה את העבירות הבאות:

הכנה וקיום של פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - 2 עבירות לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה;

שימוש במרמה ערמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום המס המגיע - 2 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

6. תנאי ההסדר במ/1 וההסכמות שבו פורטו בפסקה 3 לעיל.

יצוין, כי בין לבין נגזר דינו של הנאשם בבית משפט השלום בחדרה בגין כתב אישום אחר, פרי חקירת המשטרה - ת"פ 61588-01-14 (להלן: תיק המשטרה). על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים, ובצדו מאסר על תנאי וקנס כספי. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי בחיפה על חומרת העונש, והמדינה ערערה על קולתו. הערעורים טרם נשמעו. הנאשם נושא כיום בעונש המאסר שנגזר עליו.

הצדדים בתיק זה חלוקים ביחס לסוגית קביעת עונש המאסר בתיקים שלפניי כמצטבר או חופף למאסר אותו נושא הנאשם כיום.

7. במסגרת ההסדר, ובעקבות ההודיה, הורשעו הנאשמים במיוחס להם בשני כתבי האישום, בעבירות כדלקמן:

שימוש בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - 91 עבירות לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ;

ניכוי מס תשומות מבלי שהיה לגביו מסמך כנדרש בסעיף 38 לחוק מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מס כדין - 90 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ;

הכנה, ניהול וקיום של פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - 6 עבירות לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ;

מסירת דו"חות הכוללים ידיעות כוזבות במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - 63 עבירות לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ.

הוצאת חשבוניות מס מבלי ששולם המס הגלום בהן - 13 עבירות לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מע"מ.

הכנה וקיום של פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס - 2 עבירות לפי סעיף 220(4)

לפקודת מס הכנסה;

שימוש במרמה ערמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום המס המגיע - 2 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

הטיעונים לעונש

8. מטעם המאשימה טענו לעונש עו"ד שפין-גרוס, נציגת מנהל מע"מ, ועו"ד גדנקן, נציגת הפרקליטות, ובטיעוניהן ביקשו לגזור על הנאשמים עונשים חמורים, בכלל זה, מאסר בפועל בן 30 חודשים שיוטל על הנאשם, בהתאם לתנאי ההסדר, בצירוף מאסר על תנאי וקנס כספי. זאת, הדגישו, נוכח חומרת העבירות שביצעו הנאשמים, בהולכם שולל את רשויות המס לאורך תקופה ממושכת בת כחמש שנים; נוכח התחכום והתחבולה שאפיינו את מעשי הנאשם אשר לא בחל בשום מעשה כזב ומרמה, גדול או קטן, כדי להשיג את ההשתמטות מתשלום המס המגיע לרשויות, בכלל זה, ניהול ספרי חשבונות כוזבים לאורך שנים; ונוכח הנזק העצום שהסבו הנאשמים במעשי הכזב והמרמה לקופת המדינה - למעלה מ-2.5 מיליון ₪ בהיבט עבירות המע"מ, ועוד 3.6 מיליון ₪ שבגינם הולכו הנאשמים שולל את פקיד השומה. הודגשה בטיעונים הפגיעה הקשה שפגעו מעשי הנאשמים בערכים ציבוריים מוגנים.
9. אף שלנאשם אין הרשעות קודמות (הרשעתו בת"פ 61588-01-14 היא מאוחרת לאירועים מושא כתבי האישום שבכאן) סבורה המאשימה, כי הנסיבות הקונקרטיות שבהן נעברו העבירות ע"י הנאשם, והנאשמת מכוחו, במיוחד כן, דרכי התחכום והערמה בהם השתמש הנאשם ברצף, שוב ושוב, לאורך תקופה, ונגזרו מאופיו הערמומי ומאישיותו העבריינית, ולא עקב מצב כלכלי גרוע, וכן, ההימנעות מהסרת המחדלים עד היום, מצדיקים שייגזר על הנאשם עונש מאסר חמור, ברף העליון של ההסדר, קרי: 30 חודשי מאסר בפועל. זאת, בהתחשב גם במדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירות דוגמת העבירות שבגינן הורשעו הנאשמים [דוגמת רע"פ 10170/08 עומר עיסא נ' מדינת ישראל (2.3.2009); רע"פ 1710/02 סאלם אלעוברה נ' מדינת ישראל (23.5.2002); רע"פ 1890/08 יגרמן נ' מדינת ישראל (28.10.2008); ועוד].
10. עו"ד גדנקן הצטרפה, כאמור, לטיעונים אלה, בהדגישה את אינטרס פקיד השומה בגין העבירות שעברו הנאשמים לפי הסעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודת מס הכנסה, ואת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבריינות מס שהיקפיה גבוהים. לדוגמה מנתה את רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.2013), רע"פ 4588/10 שקלים נ' מדינת ישראל (31.10.2010), ורע"פ 5823/09 עיסאם באשיתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009), ע"פ 7075/03 אלון ואח' נ' מדינת ישראל (2.8.2006), ת"פ (שלום ת"א) 46863-12-12 מדינת ישראל נ' סאלם; ת"פ (שלום ירושלים) 4517/07 מדינת ישראל נ' ראתב סלמאן, שבהם נגזרו על הנאשמים עונשים חמורים, בכלל זה, מאסרים ממושכים בפועל, אף שהיקף עבירות המס שביצעו הנאשמים, ושיעור הנזק שגרמו לקופה הציבורית דומים היו ואף נמוכים מהנזק שגרמו לו הנאשמים שלפנינו.
11. פרק נכבד בטיעוניה הקדישה הפרקליטה לעתירתה שישא הנאשם את עונש המאסר שייגזר עליו בשני התיקים שלפנינו במצטבר לתקופת המאסר שהוא מרצה היום בגין תיק המשטרה מושא ת"פ 61588-01-14, ולא בחופף לה.

בהסתמכה על המבחנים הקבועים בנושא זה בפסיקת בית המשפט העליון [כגון: ע"פ 2134/12 ליושצ'נקו נ' מדינת ישראל (17.11.2014); ע"פ מאוחדים 3503/01, 3504/01 ופא תפאל ואח' נ' מדינת ישראל (26.10.2003); ע"פ 6535/01 קוזירוב נ' מדינת ישראל (13.3.2003)], טענה ב"כ המאשימה, כי אין קשר ענייני ועובדתי בין כתב האישום בתיק המשטרה לבין כתבי האישום שלפנינו שעניינם עבירות לפי דיני המס, העבירות חמורות ביותר במהותן ובהיקפן. עוד הוסיפה וטענה, כי המסכת העובדתית והראייתית בתיק האחד שונה מאלה המונחים לפנינו, כך, שאין כל זיקה ביניהם. משמע, שאין מדובר בתכנית עבריינית אחידה אשר ממנה נבעו שלושת כתבי האישום, ועל כן, אין הצדקה לקביעת נשיאת עונשי המאסר בחפיפה זה לזה. היפוכו של דבר, הנטייה השיפוטית, טענה, היא להורות שיטא הנאשם את העונשים במצטבר. מוסכם עם ב"כ המאשימה, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם העומד לדין, לרבות, גילו, מצבו המשפחתי ועברו הפלילי הם שיקולים שיש להביא בחשבון גם לעניין סוגית הצטברות העונשים או חפיפתם, אלא שבמקרה זה השיקול המכריע הוא לחומרת העבירות, ולעובדה שמדובר במסכת עובדתית שונה ונפרדת, שבעקבותיה, עתירתה היא להשתת העונש המקסימאלי שבהסדר, במצטבר לעונש המאסר שנושא בו הנאשם כיום.

12. עמדת ב"כ הנאשם, עו"ד יוסי ברוך, שונה מעמדת ב"כ המאשימה. אף שלא הקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, בחומרת העבירות ותוצאותיהן הקשות כלפי אוצר המדינה, ביקש הסנגור למתן את עונשו של הנאשם, ולהסתפק במאסר בן 25 חודשים ובקנס כספי מתון ביותר. את עתירתו ביסס על מכלול הנסיבות שהתבררו בתיק במהלך שמיעת ההוכחות, על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר נותר חסר כל, על הימנעות המאשימה מהעמדתם לדין של שותפים לעבירות (כגון: ארז הלוי) בבחינת אכיפה ברגנית, ולא מעט על דוגמאות ענישה מתונות שעשויות להוות קנה מידה מתאים לענישה ראויה ביחס לנאשם.

13. באופן ספציפי, התמקד ב"כ הנאשמים בדרך התנהלותו של הנאשם, אשר פעיל בענף שירותי הגז מזה שלוש שנה. לטענת הסנגור, למרות שנראה, לכאורה, כי הנאשמים גלגלו מחזורי כספים גדולים, התמונה בפועל שונה, שכן, בהינתן אופי העבודה מול חברת פז גז, אשר כרוכה בהעסקת קבלני משנה וטכנאים ובהוצאות גבוהות, בהינתן רגישות נושא הגז והפיקוח הצמוד של חברות הגז, הרי שמתח הרווחים של הנאשמים היה נמוך ביותר. לגישתו, גם על פי עובדות כתבי האישום נראה בעליל שהיקף ההכנסות בכל שנה משנות המס הרלוונטיות היה נמוך. עוד הוסיף וטען הסנגור, כי עיקר המעשים שנחזו להיראות כעברייניים נעוץ בהתנהלות בלתי מסודרת של הנאשם ובניהול חשבונאי רשלני, כפי שעלה מהעדויות שמסרו מנהלות החשבונות. הנסיבות האמורות, נטען, בצירוף נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, שהוא יליד 1966, גרוש ואב לששה, מחוסר מקורות תמיכה, ואין לו נכסים, מצדיקים שייגזר על הנאשם העונש ברף הנמוך בהסדר.

14. אשר להסרת המחדלים, טען ב"כ הנאשמים, כי המאשימה מחזיקה מאז שנת 2009 בעיקול על נכס מקרקעין שהיה בשעתו בבעלות הנאשם וגרושתו, ונמכר זה מקרוב בידי כונס הנכסים. אשר על כן, סבור ב"כ הנאשמים, כי קרוב היום שבו תממש המאשימה את העיקול בגין חלקו של הנאשם בסכום הנאמד בכמיליון ₪, כך, שאין ממש בטענת ב"כ המאשימה כי הנאשמים לא הסירו את המחדלים, וראוי להביא עובדה זו בחשבון כמצדיקה מאסר ברף התחתון המוסכם, בחופף לעונש המאסר שהנאשם נושא בו. בסוגיה אחרונה זו, טען הסנגור, כי חפיפת המאסר עונה של הקריטריונים המנויים בפסיקה, ולו בשל העובדה שמעשי העבירה המנויים בכל כתבי האישום מקורם בדרך התנהלותו של הנאשם במסגרת החברה הנאשמת, בקבלת כספים מחברות הגז, תוך שקיימת זהות בתקופות וזהות המעורבים.

15. הנאשם נשא דברים וביקש שאתן משקל ממשי בקביעת עונשו לעובדה שנטל אחריות על כל המעשים הנכללים בשני כתבי האישום, וכן, לעובדה שהוכרז לאחרונה פושט רגל, מצב שהוא מתקשה להתמודד איתו מבין כתלי הכלא, במיוחד בגילו, מה גם שנותר חסר כל. הוסיף וציין כי המאסר קשה מנשוא. בכוונתו, אמר, לסיים את תקופת מאסרו ולפתוח דף חדש בחייו. על כן, ביקש שאקבע את עונשו בחופף למאסר שהוא מרצה היום, ולא אכביד עליו מעבר לכך.

דין והכרעה

16. בקביעת העונש ההולם את מעשי הנאשמים, והנסיבות הקונקרטיות בהן בוצעו המעשים, אתחשב בשיקולים שהתווה המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אף שהתיקון עצמו אינו חל בעניינו. אביא בחשבון, מטבע הדברים, שיקולים הנוגעים לטיב העבירות שבהן הורשעו הנאשמים, לאופיין ולנסיבות הכרוכות בהן, וכן, למידת הנזק שהסבו. אתן משקל למטרות הענישה, כפועל יוצא של מידת הפגיעה באינטרסים ובערכים מוגנים, וכן, מדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת. אתחשב ואתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בפניי, להודייתו ולשיקולים נלווים.

17. ראש וראשון לשיקולי הענישה הראויה וההולמת - חומרת העבירות והנסיבות הקונקרטיות בהן בוצעו: הנאשמים הורשעו על פי הודייתם בביצוע סדרה ארוכה מאוד של עבירות חמורות על חוקי המס: 91 עבירות שעניינן שימוש בשיטות מרמיות וערמומיות, לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ; 90 עבירות שעניינן ניכוי מס תשומות ללא שהתקיימו תנאי הבסיס לכך, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ; 63 עבירות שעניינן הכללת ידיעות כוזבות בדו"חות תקופתיים שהגישו הנאשמים לרשויות מע"מ, לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ; 6 עבירות שעניינן ניהול ספרי חשבונות כוזבים, לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ; וכן, 2 עבירות נוספות בנושא זה, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה. וכל זאת, כאשר לנגד עיני הנאשם מטרה ברורה של השתמטות והתחמקות מתשלום המס המגיע. בגין כך, הורשעו הוא והחברה שבניהולו בביצוע שתי עבירות נוספות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, שעניינן שימוש במרמה, ערמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום המס המגיע.

בנוסף, הורשעו הנאשמים בהימנעות מתשלום המע"מ בגין 13 חשבוניות מס שהוציאו בשנות המס 2011 ו-2012, עבירות לפי סעיף 117(א)(14) לחוק מע"מ.

הנה כי כן, עשרות רבות מאוד של עבירות חמורות, שכל אחת ואחת מהן חמורה כשהיא לעצמה, והעונש הקבוע בצדה משמעותי; ובהצטברותן יחד - חומרה בעלת עוצמה.

18. חמורות הן הנסיבות המיוחדות שבהן נעברו העבירות דנן, סוגי מעשים ומחדלים עכורים ומכוערים שהצטברותם יחד כמסכת משולבת היא כמעט חסרת תקדים, ומכאן החומרה המיוחדת הנשקפת מכתבי האישום. שכן, מעבר לשימוש בחשבוניות פיקטיביות בהיקף ניכר, תוך הכללתן באורח בוטה ומרמתי ושלא כדין בספרי הנאשמת ובדו"חות התקופתיים; מעבר להכנת ספרי החשבונות הכוזבים, כמתואר בשני כתבי האישום - מדובר גם בשינוי בוטה של עשרות חשבוניות מס שאותן קיבלו הנאשמים מהספקים, מצד אחד (ע"י הגדלת סכומיהן של החשבוניות, כמתואר באישום

הראשון של כתב האישום הראשון), ומצד שני, בשינוי בוטה של חשבונית המס שהוציאו הנאשמים ללקוח שאשו (ע"י הקטנת סכום החשבונית מ-70,000 ₪ ל-7,000 ₪, כמתואר באישום השני של כתב האישום הראשון). בצד המעשים הבוטים והמרמתיים - סדרה של מחדלים בוטים לא פחות, הימנעות הנאשמים מתשלום המס בסך 138,610 ₪ שכלול היה ב-13 החשבוניות שהוציאו לחב' פזגז (כמתואר באישום השלישי של כתב האישום הראשון). חמורות לא פחות הנסיבות הקונקרטיות של השמטת הכנסות בשיעור (כולל) של כ-3.6 מיליון ₪ בשנות המס 2011 ו-2012 (כמתואר באישום השני בכתב האישום השני).

19. כמנהלה של הנאשמת, פעל הנאשם באורח שיטתי, יזום ומתוכנן וביצע את מעשיו העברייניים לאורך מספר שנים - מחודש דצמבר 2006 ועד חודש אוגוסט 2012. המשמעות היא שאין מדובר בעבירה יחידה, אירוע יחודי, מקרי, אקראי ומזדמן. בודאי לא במעידה חולפת, אלא בשלל פעילויות עברייניות מתמשכות וזדוניות שמטרתן הברורה הייתה להוליך שולל את רשויות המס. התקשיתי לקבל בעניין זה את טיעוני הסנגור, לפיהם, עקב אכילס של הנאשם הוא ניהול רשלני ובלתי מסודר. לא כך הסתמנו לעיניי המעשים והמחדלים כפי שנחשפו במהלך שמיעת ההוכחות, לרבות, עשרות השינויים/הזיופים שבוצעו בחשבוניות המס, ועשרות הדיווחים הכוזבים שהגישו הנאשמים לרשויות מע"מ בתקופה בת ארבע וחצי שנים. הסנגור בודאי אינו מתכוון לשכנע אותי כי רשלנות וחוסר תשומת לב הם שגרמו לקיזוז ביתר של כ-1.9 מיליון ₪ מהדו"חות התקופתיים שהגישו הנאשמים באותה תקופה. אדרבא, הנאשם התראה כאדם שידע את אשר לפניו, ואת עסקיו ניהל ביד רמה. בצדק ציינו הפרקליטות בטיעוניהן, כי המעשים שבכתבי האישום מאופיינים במשנה חומרה נוכח העובדה שמעשי הנאשם ומעלליו נמשכו למרות הביקורת והחקירה שנפתחה, והוא לא נרתע מלהמשיך ולהערים על רשויות המס עד חודש אוגוסט 2012.

20. לתוצאות המעשים והמחדלים שבהם הורשעו הנאשמים, גריעת כספים מאסיבית מהקופה הציבורית, השלכה משמעותית על היקף העונש שייגזר. בית המשפט העליון קבע לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, והעקיפה - בכיסו של כל אזרח [לדוגמה: רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל, (20.2.2013); רע"פ 4684/12 גחלי נ' מדינת ישראל (14.6.2012)]; רע"פ 10699/97 קובן נ' מדינת ישראל (20.1.2008). היקף או שיעור הכספים שגרעו הנאשמים מהקופה הציבורית הסתכם, בגין עבירות המע"מ, בכ-2.5 מיליון ₪ בתקופה של כחמש שנים, ובגין עבירות מס ההכנסה בכ-3.6 מיליון ₪ בתקופת השנים 2011-2012. מימדי העבירות מחייבים שאתייחס למעשי הנאשמים בחומרה.

21. במעשיהם פגעו הנאשמים פגיעה קשה ונוקבת באינטרסים ציבוריים-חברתיים מוגנים.

21.1 מעשיו של הנאשם כמנהל הנאשמת, בכלל זה, הונאת רשויות מע"מ ופקיד השומה באמצעות מעשי המרמה והתחבולה, הדיווחים התקופתיים הכוזבים, והרישומים הכוזבים בספרים, אפשרו לנאשמים להתחמק מתשלום מס בהיקף גדול. התוצאות המיידיות - גריעת הכספים מאסיבית מהקופה הציבורית. בכך, פגעו הנאשמים באופן קשה ברציונל המונח בבסיסם של דיני המסים. יש לכך, השלכה חמורה על המשק והכלכלה ועל המרקם החברתי.

21.2 אזכיר, כי גביית המיסים נועדה, מן ההיבט החברתי והציבורי, למימון הוצאותיה וצרכיה של המדינה בתחומים שונים, בכלל זה, צרכי המשק, הביטחון, הכלכלה, החינוך והחברה בכלל. לצורך גביית מיסים יעילה ותקינה מטילים דיני המס על אזרחי המדינה חובות ומטלות ואלה נועדו להקים ולקיים תקשורת שוטפת ותקינה בין האזרחים לבין רשויות המס, באמצעות

הדיווחים התקופתיים.

21.3 כמנהלו של עסק, מחויב היה הנאשם לעמוד בהוראות חוקי המס והתקנות ככתבם וכלשונם, כדי שתיווצר מערכת יחסים הוגנת ואמינה בינו לבין רשות המסים. במעשים ובמחדלים המתוארים לעיל פגע הנאשם בעקרונות המנחים שבבסיס דיני המס. במיוחד כך, כאשר נמנעו הוא והנאשמת מתשלום המס המגיע לאורך תקופה ממושכת.

21.4 הנאשם פגע בעקרון שוויון הנשיאה בנטל המס על-ידי כלל האזרחים. הוא פגע בקופה הציבורית, ופגע בפוטנציאל מימון הפעילות המשקית וצרכי הציבור והחברה.

21.5 לסיכום פרק זה: הפגיעה שפגעו הנאשמים באינטרסים מוגנים היא קשה ועמוקה. היקף ועומק הפגיעה עומדים ביחס ישר להימשכות העבירות לאורך שנים רבות, למספר העבירות, ולגודל הנזק שנגרם. אין דומה עוצמת הפגיעה באינטרסים מוגנים אותה גרמה מעידה אחת ויחידה שמעיד נאשם, לעוצמת הפגיעה אותה גרמו מעשים שיטתיים ומתוכננים אשר נמשכו כחמש שנים.

22. הנאשמים לא הסירו את המחדלים הגם שחלפו מאז הביקורת והחקירה כשלוש שנים. נתון זה פועל לחובתם. נטען לפני כי לזכות המאשימה קיים עיקול על נכס מקרקעין (דירה ברמת אביב) שמימושו יניב סכום נכבד כהסרת מחדל. ואולם, כפי שהסתבר בדיון, היה הנכס בבעלות הנאשם וגרושתו, אשר זכאית לחלקה בו עם מימושו. בנוסף, כרוך מימוש הנכס בהפרשת סכום נכבד כהחזר חוב משכנתא לבנק. נכון להיום אין לדעת מהו היקף הסרת המחדל אשר צפוי ממימוש הנכס.

23. מדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת: הפסיקה בעבירות המס ובעבירות כלכליות, עבירות שתוצאתן גריעת כספים מכוונת מהקופה הציבורית, ופגיעה באינטרסים חברתיים-ציבוריים מוגנים, מכתובה מתן בכורה לשיקולים של הרתעה, גמול והוקעה. בהתאם לכך, נפסק, ראוי לגזור על נאשמים בעבירות אלה עונשים חמורים, שרכיביהם העיקריים מאסר מאחורי סורג ובריח וקנסות כספיים משמעותיים, שכן, רק בכוחם של עונשים כאלה להעמיד נאשמים על מלוא חומרת המעשים ותוצאותיהם; להוקיע את העבריינים שמעלו מעילה בוטה באמון שניתן בהם על-ידי רשויות המס; להגן על הציבור בפני פגיעתם הרעה; וכן, לשמר יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך ייחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שגרמו. כל זאת, תוך שימת דגש על העובדה שמדובר בעבירות אשר ביצוען קל וגילויין קשה וכמעט בלתי אפשרי.

באמירה קצרה וחדה התייחס לכך כב' השופט ג'ובראן ברע"פ 977/13 הנ"ל:

"...לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה, יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם".

וברע"פ 10170/08 הנ"ל נאמר:

"...לעבירות (המס - ד'ש') אותן ביצע המבקש נודעת חומרה יתרה, באשר הן קלות לביצוע וקשות לחשיפה. בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך להחמיר בענישה בגין עבירות מס, נוכח שכיחותן, היקפן ופגיעתן בחיי הכלכלה התקינים ובאזרחים שומרי חוק [ראה למשל: רע"פ 6095/06 צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 5.11.2006)]."

24. הכרעתי ביחס למדיניות הענישה מבוססת על האמור ברע"פ 6095/06 הנ"ל, וכן, בע"פ (מחוזי ת"א) 71829/05 מדינת ישראל נ' רביזדה (25.9.2007); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל, תקדין עליון 2004(2), 167; ע"פ 9788/03, 10126/03, 10130/03, 10335/03, מדינת ישראל נ' גולן ואח' פ"ד נח(3), 245; ע"פ 6474/03, 6473/03 מלכה ובר מוחא נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3), 721; ע"פ 3004/98 מדינת ישראל נ' שבתאי, פ"ד נה(3) 577, בעמ' 585; ועוד].

25. מדיניות הענישה בעבירות הספציפיות המיוחסות לנאשם היא מחמירה. ב"כ הנאשם אמנם ביקש להקיש מאורח תקופות המאסר שהושתו על נאשמים אחרים, שגרעו כספים ניכרים פי כמה מקופת המדינה, ואולם, לא אחדש דבר אם אומר, כי ההשוואה המספרית איננה חזות הכל. בנוסף להיקף הכספים שנגרעו מקופת המדינה ולהיקף הנזק שגרמו נאשמים, על בית המשפט להביא בחשבון רכיבים חשובים נוספים כגון: מידת התחכום ושיטות ההערמה שבהן נקט הנאשם, הקושי בגילוי העבירות, אורך התקופה, וכן, האם חדלו הנאשמים ממעשיהם מיוזמתם, או, שמא, חדלו מעשי העבירה בעקבות ביקורת וחקירה.

26. אפרט את השיקולים שהבאתי בחשבון, הפועלים לזכות הנאשם:

26.1. הנאשם בן 49. הוא גרוש ואב לששה. מבין השיטין עלה כי מצבו המשפחתי מסוכסך, וכי הדבר מסב לו כאב ואי נחת.

26.2. להודיית הנאשם בביצוע העבירות משקל נכבד לזכותו. נתתי משקל לאמירתו כי בכוונתו לפתוח דף חדש בחייו. עם זאת, מעוררות אמירותיו והתנהלותו ספק האם יש בו הכרה אמיתית ומלאה בחומרת מעשיו. אפשר שהנאשם אכן הפנים את האיסור במעשים. אפשר שהפיק לקחים. לא מן הנמנע שהנאשם לא ישוב להסתבך בעתיד. ואולם, אין לשכוח כי ההודיה באה לאחר תקופה ממושכת שבה התנהלו ההליכים בתיק, ונשמעו מרבית העדים בגין כתב האישום הראשון.

26.3. החיסכון בזמן שיפוטי מתייחס לכתב האישום השני, תוצאה שלא נחסכה ביחס לכתב האישום הראשון, אשר הראיות נשמעו בו כמעט עד תום.

26.4. הזמן שחלף מאז נתגלו העבירות ועד היום ישמש במידה מסוימת שיקול לקולא, אף שלא ניתן לומר כי חלוף הזמן רובץ לפתחה של המאשימה. מה גם, שחלוף הזמן לא סייע להסרת המחדלים, נושא שעשוי היה להקל במידה ניכרת עם הנאשם.

26.5 אין לנאשם הרשעות קודמות, אולם, לאחרונה הורשע בבית משפט השלום בחדרה ונדון למאסר ממושך בפועל. כתב האישום בגינו הורשע הנאשם כולל ארבעה אישומים, בהם פירוט של עבירות חמורות שעניינן שימוש פחזני באש או בחומר דליק בצוותא חדא, לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ושימוש במסמך מזויף, בצוותא חדא עם אחרים, עבירות לפי הסעיפים 415 סיפא ו-420 לאותו חוק.

26.6 הנאשם נתן ביטוי לסבל הרב שמסב לו עונש המאסר. אין בי ספק כי דבריו כנים, וכי שהותו במאסר היום "כפפה את קומתו".

27. לאלה אוסיף: אין בי ספק כי הנאשם הוא אדם מוכשר בתחומו, ובעל כישורים ותכונות תרומיות נוספות. ואולם, מסיבות שקשה לי להבין ולהשיגן, ולא התבררו עד תום, איבד הנאשם בתקופה נתונה את בלמיו המוסריים. הוא שלח ידו במרמה וכחש, והידרדר לעבריינות מס חמורה, בהיקף ניכר ולאורך זמן. במעשים שנפרשו לפנינו בשני כתבי האישום שבכאן, התגלה הנאשם כמי שנכון לפרוץ גבולות ולהפר חוקים שהם נשמת אפה של מערכת האכיפה של דיני המס. הוא התגלה כמי שנעדר עכבות בכל הנוגע לכזב ולשקר שנתגלעו בטיפול בחשבוניות המס, בניהול ספרי החשבוניות ובהגשת הדו"חות התקופתיים. כך, גם ביחס לטוהר המידות. אף לא לרגע, במהלך אותן שנים, לא חשב הנאשם לעצור את הסחף ולהפסיק את מעשיו העברייניים. להפתעתי הסתבר, כי באותה תקופה, וגם לאחריה, דהיינו בשנים 2009 עד 2013, למרות הליכי החקירה והמשפט ביחס לעבירות המס, ביצע הנאשם את עבירות המרמה, הזיוף והפיזיות בחומרים דליקים, מושא תיק המשטרה שבגינו הורשע בבית משפט השלום בחדרה.

28. לסיכום: טווח הענישה שהציעו הצדדים ביחס לנאשם - מאסר בפועל לתקופה שבין 25 חודשים ברף תחתון (כעתירת ההגנה) ו-30 חודשים ברף העליון (כעתירת המאשימה), בצירוף לרכיבים עונשיים נוספים של מאסר על תנאי וקנס כספי - הוא לטעמי שקול ומדוד, ומייצג את מתחם העונש ההולם את שני כתבי האישום, הגם שמסתמנת בו נטייה מסוימת לקולא. מתחם זה היווה נקודת מוצא להכרעתי, תוך העמדת שיקולים של חומרת המעשים והמחדלים, על נסיבותיהם ותוצאותיהם הפוגעניות, מספרן של העבירות, תדירותן ומידת האשם הנשקפת מהם אל מול שיקולים הכרוכים בנאשם עצמו, כהוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין. אלה האחרונים יפחיתו במידה מסוימת ממשקלם של השיקולים לחומרה. המשקל העיקרי הוא להעדר עבר פלילי, להודיה ולחיסכון הקצר בזמן שיפוטי, וכן, לכוונה לפתוח דף חדש בתום תקופת המאסר. בעטיים - אמנע מהשתת עונש המאסר המירבי המבוקש ע"י המאשימה. אולם, מהטעמים שמנתי, מחמת שיקולי ההרתעה וההוקעה לא אוכל להסתפק בענישה שעותר לה הסנגור המלומד. מה גם שהמחדלים לא הוסרו עד תום, ואין לדעת אימתי יוסרו ובאיזה היקף. עונש מתון עלול להעביר מסר של הקלת ראש ביחס לעבריינות בתחומי המס. מסר שלא אוכל להסכים לו. בשל אורך תקופת המאסר שאגזור על הנאשם, אמתן את גובה הקנס.

29. על סף ההכרעה וגזירת הדין, נותרה לדיון והבהרה המחלוקת בדבר אפשרות חפיפת עונשי המאסר, או, הצטברותם. במלים אחרות: האם ראוי בנסיבות המקרה שלפניי, ובהתחשב בשיקולים העובדתיים והמשפטיים הרלוונטיים, להורות כי הנאשם ישא את עונש המאסר שאטיל עליו בחופף ל-20 חודשי המאסר שהוא נושא בהם מאז 20.7.2015, כעתירת הסנגור, או שמא ראוי לגזור את עונשו במצטבר, כעתירת המאשימה.

30. ההכרעה היא פרי איזון בין שיקולים אחדים שגיבש בית המשפט העליון במבחר פסיקותיו, הנעים מבחינת הצורה והעובדות אל עבר המהות והערך המוסרי. השיקול האחד - שיקול הנוגע לאופי העבירות שבגין הורשע הנאשם, מהותן וחומרתן, והאחר - שיקול הנוגע לזיקה שבין העבירות [ראו: ע"פ 3503/01, 3504/01, וכן, ע"פ 2134/12 שהוזכרו לעיל]. בשקילת האחרון, מתייחסת הבחינה לקיומה של זיקה בין העבירות בהן הורשע הנאשם בתיקים שבנדון לבין העבירות שבגין הוא נושא את עונש המאסר ומידת עוצמתה. ככל שמדובר בעבירות הנובעות ממסכת עובדתית אחת משותפת, או, מתכנית עבריינית אחת, גדלה הנטייה לראות בכולן עבירות השלובות זו בזו, וקטנה הנטייה השיפוטית לגזור על הנאשם עונש לריצוי במצטבר. לא כן, כאשר מדובר בעבירות שונות ונבדלות זו מזו, הנובעות ממסכת עובדות נפרדת לחלוטין. בחינת השיקול האחר שהזכרתי מתייחסת, כאמור, לחומרת העבירות, ולשאלה, האם מעשי הנאשם ומחדליו חמורים במידה כזו שיש הצדקה למצות עמו את הדין, ולצבור את העונשים.

בצד של שיקולים אלה לא נפקד מקומם של שיקולים הכרוכים באורך תקופות המאסר, וכן, בנסיבות האישיות של הנאשם האינדיבידואלי, מאלה שפירטתי לעיל, בכלל זה, גילו, מצבו המשפחתי, עברו הפלילי, חרטה שהביע, והסיכוי להישנות העבירות.

31. יובהר מיד, כי מלכתחילה לא מתקיים בעניינו מצב שבו מדובר בעונשי מאסר שהוטלו על הנאשם "במסגרת אותו משפט", קרי: בגין מעשים אחדים הכלולים בכתב אישום אחד. בעניינו הורשע הנאשם, כמנהלה של הנאשמת, בביצוע עבירות מס לפי חוק מע"מ בין השנים 2006 עד 2012 ולפי פקודת מס הכנסה בשנות המס 2011 ו-2012. העבירות מתייחסות לשימוש באמצעי מרמה ותחבולה ולהערמה על רשויות המס במגמה להקטין את החבות במסים ולהשתמש מתשלום המס המגיע, כאשר היקף המס שנגע הוא גבוה במיוחד. לעומת זאת, במסגרת ת"פ 61588-01-14 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, ונדון לעונש מאסר בן 20 חודשים, עקב כך שבתקופת השנים 2009 עד 2013 הוא העסיק בכזב עובדים שלא הוסמכו לעסוק בעבודות הכרוכות בגז, והיה שותף לשימוש שעשו ברישיונות ובתעודות הסמכה מזויפות, ובעשותו כן, קיבל מחברת פז גז תשלומים במרמה, בנסיבות מחמירות, בגין 2600 בדיקות שבוצעו בכזב. עולה מכאן, כי בין התיקים אין זיקה של ממש; התכנית העבריינית האחת איננה שלובה באחרת. אמת נכון, הרקע העובדתי בכל אחד מכתבי האישום זהה, ועיקרו במעמדו ובתפקידו של הנאשם בחברות שבניהולו. ואולם, מסכת העובדות האחת, שבמוקדה עבירות חמורות לפי חוק העונשין, מושא תיק המשטרה, אינה דומה ואפילו שונה ממסכת העובדות האחרת, שבמוקדה הונאת רשויות המס ועבירות חמורות לפי חוקי המס.

32. כפועל יוצא, לא נוצרו התנאים והתשתית המצדיקים להורות על ריצוי עונש המאסר בחופף לעונש שהנאשם מרצה כיום. מאידך גיסא, ראיתי בנסיבות האישיות, בהעדר עבר פלילי בתחום דיני המס, ובהודיה שבאה בסופו של יום, תשתית המצדיקה לקביעת חפיפה מסוימת, באורח שלא ימוצה הדין עם הנאשם עד תום.

33. נוכח כל האמור, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 28 חודשים.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה לפי הסעיפים 117(ב)(1), 117(ב)(5), 117(ב)(8) לחוק מע"מ, ולפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ, וסעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה.

ד. 7 חודשי מאסר על תנאי. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו עבירה מהעבירות שבסעיף 117(א) לחוק מע"מ.

ה. קנס כספי בסך 360,000 ₪, או 8 חודשי מאסר תמורתו.

הקנס יופקד בקופת בית המשפט ב-30 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-1.9.2016, וכל תשלום נוסף ב-1 לחודש שלאחר מכן. היה והפקיד הנאשם סכום במזומן לשחרורו ממעצר בתקופת החקירה, הסכום יקוזז מהקנס שגזרתי, כנגד התשלום הראשון ו/או השני.

בהתאם לאמור בפסקאות 30-32 לעיל, החלטתי כי הנאשם ישא 10 חודשים מתקופת המאסר שגזרתי עליו בחופף לעונש המאסר שהוא נושא בו היום, והיתרה (18 חודשים) במצטבר לה.

34. על הנאשמת שאיננה פעילה אני גוזרת קנס כספי סמלי בסך 400 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט תוך 3 חודשים מהיום.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי משך 45 יום.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים כולם